

Mathis der Maler - Royal Opera Covent Garden, London / Catherine Ashmore

Beleefd applaus

Sellars en Covent Garden: het leek om problemen vragen. Om te beginnen is Sellars op zich al geen lieveling van het Engelse publiek. In 1991 leidde zijn controversiële situering van Mozarts *Die Zauberflöte* op een 'highway' in Los Angeles tot het ontslag van Sir Peter Hall, een plaatselijk theatermonument, als directeur van het festival van Glyndebourne. En vorig jaar nog werd zijn *Merchant of Venice* in The Times neergesabeld als 'de slechtste Shakespeare-regie ooit'.

Bovendien is Covent Garden niet zomaar een operahuis. Het is zonder meer het Mekka van de bizarre Engelse smaak, waar Pavarotti nog steeds wordt aanbeden in haast middeleeuws aandoende producties en ensce-

gen van twintigste eeuwse opera's per definitie uiterst excentriek zijn. Financiële exclusiviteit viert er hoogtij: voor *Mathis der Maler* werden de prijzen spectaculair verlaagd, zodat een zitje op de allerlaatste rij van het enorme theater 'maar' 600 Bf. meer kostte.

Kortom, het Royal Opera House leek zich van een pittig schandaal verzekerd te hebben met de affiche Sellars-Hindemith. Enkele jaren terug verklaarde Sellars nog dat hij zich op kleinschaligere theaterprojecten wilde toeleggen. Maar nu verzamelde hij toch opnieuw het team rondom zich waarmee hij in 1992 een adembenemende versie van Messiaens *Saint François d'Assise* maakte en Salzburg op stelten zette. Niets van dat alles echter in Londen: een staande ovatie voor dirigent Esa-Pekka

Salonen, hier en daar wat voorzichtig gejoel voor Sellars. Tot zijn eigen grote ongenoegen was voorts onverschilligheid troef. Een regisseur die pretendeert in peperdure theaters en op prestigieuze festivals rechtstreeks 'de machten van deze aarde' te willen treffen, kan beleefd applaus in Covent Garden inderdaad niet meteen voldoening geven. Of raakt ook hij zo ingekapseld door het circuit waarin hij werkt, dat zijn voorstellingen stilaan de scherpte en trefkracht hebben van de pluche rode zetels in de theaters waar ze te zien zijn?

The suffering of exile

Zowel de figuur van Paul Hindemith als de thematiek van *Mathis der Maler* moeten Sellars heel persoonlijk hebben aangespro-